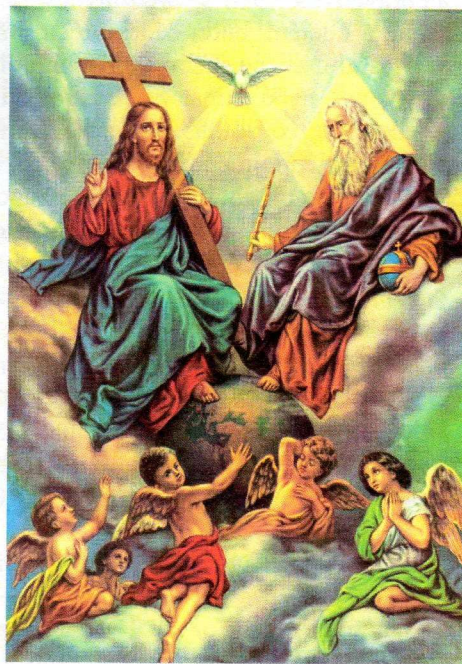

Nejsvětější Trojice

U sestry Marie Bernardy, která se kdysi jako Bernadeta Soubirousová v Massabielské jeskyni modlila před tváří Panny Marie růženec, obdivovaly její spolusestry něco, co samy nedokázaly nikdy napodobit. Byl to způsob, jakým dělala znamení svatého kříže. Naučila se tomu od Paní, která se spolu s chudou pastýřkou modlila právě jen znamení svatého kříže a Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému. Žádného z tvorů se tato modlitba osobně tak nedotýká jako Panny Marie. Ona je tou, která jako dcera Otce, matka Syna a snoubenka Ducha Svatého s těmito třemi Osobami vstoupila do nejtěsnějšího příbuzenského vztahu. Nic jí není vznešenějšího než toto svaté příbuzenství, nic nevyslovuje s větší úctou, než jejich nejsvětější Jména.

Znamení kříže je vlastně po „Otče náš“ druhá modlitba, které nás naučil sám Ježíš, když uložil svým učedníkům, aby všechny křtili „ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého“. Každé opakování této modlitby je tedy také připomínkou a nejstručnější obnovou onoho klíčového zasvěcení, které nás zařadilo mezi Boží děti. Tuto modlitbu doprovázíme vnějším znamením, jako bychom na svou hrud' vpisovali znamení kříže, aby bylo všem zřejmé, ke komu patříme a čími jsme svědky. Je to ono znamení, skrze které nám celá Nejsvětější Trojice zjevila svůj obraz, svou lásku. Jak vyjadřuje jedna liturgická modlitba před svatým přijímáním, Pán Ježíš „z vůle Otce a ve spolupráci s Duchem Svatým skrze svou smrt na kříži vrátil světu život“. Ve znamení kříže, v tomto nejkratším úkonu zbožnosti, je tedy obsažen nejen velký obsah, ale současně i závažný program: V něm prohlašujeme, že všechno naše konání se má dít z vůle Otce a k slávě Nejvyšší Trojice.

Při vstupu do chrámu se toto výsostné znamení spojené s kropením svčnou vodou stává také úkonem vnitřní očisty, a tím i malým exorcismem, aby, jak říká

jiná liturgická přípravná modlitba ke mši svaté, byla „zapuzena d'ábelská pokušení“ a abychom mohli „sloužit Pánu bez poskvrny duše i těla“.

Co by asi řekly sestry z Nevers našemu znamení kříže? Byly by také uchváceny, nebo spíše pohoršeny? Uvědomujeme si vůbec, co to znamená říct: „Ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého“? Není to jedna z modliteb, kterou vykonáváme sice nejčastěji, ale někdy také s největší nedbalostí, která může hraničit s porušením druhého Božího přikázání, a to nejen pokud jde o ono vnější gesto, které bývá jakousi troskou kříže, ale i pokud jde o vnitřní uvědomění a opravdovost? Jen si představme, že by někdo prohlásil: „Všechno to, co teď řeknu a udělám, budu dělat v tvém jménu.“ Necítili bychom dokonce povinnost ve vlastním zájmu se proti tomu ohradit jako proti troufalosti?

Mluvit nebo jednat v něčím jménu znamená dělat přesně to, co je jeho záměr a jeho vůle, co od nás právem očekává. Jestliže od nás někdo přijme, abychom jednali v jeho jménu, je to z jeho strany jistě projev velké důvěry. To, co vyslovujeme při znamení kříže nejednou s rutinní povrchností, vyžaduje od nás ve skutečnosti odpovědnou a uvědomělou usebranost. Ten, kdo si zvykne před vykonáním znamení kříže skutečně stanout tváří v tvář Nejsvětější Trojici, disponuje se k tomu, aby ho tato Boží přítomnost provázela i při všem dalším konání a spolu s odpovědností může počítat s tím, že ho také provází milost Ducha Svatého.

To všechno platí významně pro první znamení kříže po ranním probuzení, které je vlastně velkým závazkem, že všim dnešním jednáním a konáním chceme rozmnožovat a šířit Boží slávu, a je současně vyslovením souhlasu, aby nejvyšší moudrý Bůh všechno, co jsme a co máme, použil k tomu, aby byl co největší měrou oslaven.

Lubomír Štula

93. POKUŠENÍ

272. Odkud pochází pokušení?

Pokušení pochází od těla, světa a d'ábla.

273. Kdy se stává z pokušení hřích?

Z pokušení se stává hřích, když k němu svolíme.

274. Proč se musíme přemáhat?

Musíme se přemáhat, protože „srdce lidské se kloní od mladosti ke zlému“.

(Gn. 8, 21)

275. Které jsou hlavní zlé náklonnosti?

Hlavní zlé náklonnosti jsou: Pýcha, lakomství, smilstvo, závist, nestřídmost, hněv a lenost.

Přemáhej pokušení! - Tělo nás pokouší například k nestřídmosti, nemravnosti a lenosti. Svět a lidé v něm i ostatní, co vidíme kolem sebe, pokouší špatným příkladem, slovem, tiskem, filmem, divadlem, obrazem a zábavou.

Ďábel s ostatními zlými duchy pokouší vnukáním zlých myšlenek a žádostí. Není hříchem pokušení v sobě cítit, ale je hříchem k pokušení svolit. Nerozhoduje tedy to, co v sobě cítíme, ale to, co chceme. Pokušení přemůžeme, když mu hned z počátku rozhodně odpíráme, zlé příležitosti se varujeme a modlitbou se bráníme. Pán Ježíš nás vybízí: „Bděte a modlete se, abyste se nedostali do pokušení.“ (Mat. 26, 41)

Hlavní zlé náklonnosti. - Zlé náklonnosti v nás jsou neblahým následkem dědičného hříchu. Proto Písmo svaté říká: „Srdce lidské se kloní od mladosti ke zlému.“ Některé tyto náklonnosti jsou méně nebezpečné, například zvědavost, povídavost, parádivost. Jiné jsou nebezpečné mnohem více. Jsou to jedovaté kořeny, ze kterých mohou vyrůst i těžké hříchy, různé vášně a náruživosti. Hlavní zlé náklonnosti jsou: Pýcha, lakomství, smilstvo, závist, nestřídmost, hněv a lenost. Těmto sedmi hlavním zlým náklonnostem říkáme také „**sedmero hlavních hříchů**“.

Tyto zlé náklonnosti v sobě cítit, není ještě hříchem, poněvadž jsou následkem dědičného hříchu v každém člověku. Někdo cítí tyto zlé náklonnosti v sobě více, jiný méně. Teprve ten se dopustí hříchu, kdo se nechá svést některou z těchto zlých náklonností a přestoupí přikázání Boží nebo církevní. Když se jedná o věc důležitou, dopouští se hříchu těžkého, jedná-li se o věc méně důležitou, dopouští se hříchu lehkého.

Pýcha se začíná jevit, když je někdo neposlušný, když baží po cti a chvále, když rád o sobě mluví, na sobě si zakládá a jinými pohrdá.

Lakomství se projevuje, když někdo přílišně spoří a skoupě vydává na potřebné věci, nerad půjčuje a dává.

Smilstvem se provinuje ten, kdo není stydlivý v myšlenkách a pohledech, slovech anebo skutcích.

Závistivý nepřeje druhému pochvalu, úspěch, dar. Říká se, že na něho žárlí.

Nestřídmost projevuje, kdo je mlsný, v jídle nedočkavý nebo hltavý. Ví, že lihoviny jsou jed a přece po nich baží.

Hněvivost projevuje, kdo je netrpělivý a nedůtklivý, kdo hned vyhrožuje a nadává.

Lenost prokazuje, kdo ráno nechce vstávat na první zavolání, kdo se oddává zahálce, kdo své povinnosti koná ledabyle.

Znáš sebe? - Nikdo není bez některé ze zlých náklonností. Pozoruj sám sebe a najdeš u sebe jistě některou z nich. Vzpomínej, z čeho se nejčastěji zpovídáš. Tak poznáš svou hlavní chybu. A hned se snaž ji přemáhat. Až zvládneš jednu, bojuj proti další. „Zapři sám sebe“ říká i tobě Pán Ježíš. To znamená: Odpírej svým zlým náklonnostem, přemáhej sám sebe. V tomto duchovním boji ti bude zvlášť vydatně pomáhat denní zpytování svědomí, častá svatá zpověď, denní rozjímání a náboženská četba.

Pokušení je jako pekelná jiskra, která padá na tvé svatební roucho pro nebe - na milost posvěcující. Tuto jiskru musíš ihned a zavčas uhasit, aby ti nepoškodila nebo nezničila drahocenné roucho milosti posvěcující.

94. TĚŽKÝ HŘÍCH A JINÉ DRUHY HŘÍCHŮ

276. Co je hřích?

Hřích je vědomé a dobrovolné přestoupení Božího zákona.

277. Kdo se dopouští těžkého hřichu?

Těžkého hřichu se dopouští ten, kdo přestupuje Boží zákon v důležité věci a to zcela dobrovolně a s jasným poznáním, že těžce hřeší.

278. Proč je těžký hřích pro člověka největším zlem?

Těžký hřích je pro člověka největším zlem, protože ho zbavuje posvěcující milosti se všemi zásluhami pro nebe a uvaluje na něho Boží tresty časné i věčné.

279. Proč se máme varovat i každého lehkého hřichu?

Máme se varovat i každého lehkého hřichu, protože i lehký hřích je nevďekem vůči Bohu, přivádí na člověka tresty časné a může vést i k hřichu těžkému.

Hřích. - Kdo přemohl pokušení k hřichu, posílil svou duši k dalšímu vítěznému boji proti zlým náklonnostem a získal i zásluhu pro nebe. Kdo však v pokušení ke zlému svolil, dopustil se hřichu. Co se stalo bezděčně, proti vůli nebo nevědomky, není hřichem. Nezaviněná nevědomost hřichu nečiní. Hřichu se dopouští ten, kdo přestupuje zákon Boží (to je přikázání Boží nebo církevní) vědomě a dobrovolně. Hřichy rozlišujeme: Podle původu, podle velikosti, podle způsobu, kterým byl spáchán a podle druhu:

Podle původu je hřích dědičný a osobní.

Podle velikosti je hřích lehký (všední) a těžký (smrtelný).

Podle způsobu, kterým byl hřích spáchán, je hřích myšlenkou, žádostí, slovem, pohledem, skutkem nebo opomenutím dobrého, které jsme byli povinni vykonat a nevykonali jsme.

Podle druhu jsou hřichy hlavní, do nebe volající, cizí a hřichy proti Duchu Svatému.

Těžký hřích. - Těžkého hřichu se dopouští, kdo přestupuje Boží zákon (přikázání Boží nebo církevní) ve věci důležité, a to zcela dobrovolně a s jasným poznáním, že těžce hřeší. Ve věci důležité by bylo například křivě přísahat, zanedbat vlastní vinou sváteční mši svatou nebo velikonoční svaté přijímání, velice nenávidět bližního nebo mu značně uškodit. Těžkým hřichem byl na příklad hřích pyšných andělů, Adama a Evy, Josefových bratří.

Následky těžkého hřichu. - Přirozené následky každého hřichu a tím více hřichu těžkého bývají: Nepokojné svědomí, škoda, nemoc, hanba, nedůvěra u lidí, nepořádek v rodině a ve společnosti, nespokojenost, někdy pokuta a vězení. „Jako před hadem, utíkej před hřichem!“ (Sir. 21.2)

Daleko horší následky má však hřích pro duši, pro život nadpřirozený, zvlášť hřích těžký. O tom, kdo žije v těžkém hříchu platí slova: „Máš jméno, jako bys žil, ale jsi mrtev.“ (Zjev. 3, 1)

Kdo žije v těžkém hříchu je mrtev pro nebe. Proto říkáme těžkému hříchu také smrtelný. Jak trestuhodný je těžký hřích poznáváme z toho, jak Bůh potrestal pyšné anděly, naše prarodiče, z pekelných trestů a zvlášť z toho, jak mnoho trpěl Pán Ježíš za naše hříchy, i z utrpení Bolesné Matky pod křížem.

Když se někdo dopouští častěji téhož hříchu, pak se tento hřích stává jeho zlým návykem. Jestliže některý zlý návyk tak zesílí, že se člověk stává jeho otrokem, pak z toho vzniká náruživost. Kdo při tom odpírá Boží milost, nechce se polepšit a pokračuje dále v těžkém hříchu, stane se zaslepeným, zatvrzelým hříšníkem a konec takového bývá hrozný.

Varuj se i každého lehkého hříchu! „Není maličkostí Bohem pohrdat v malých věcech“, praví svatý Jeroným. Lehkým hříchem samotná milost posvěcující sice neubývá, neochabuje ani nevlažní, ale ochabuje a vlažní člověk ve spolupůsobení s milostmi pomáhajícími. Kromě toho může Bůh za lehké hříchy ubrat milostí pomáhajících v jejich počtu a síle. Následkem všeho toho je člověk již méně chráněn před těžkým hříchem a tím před ztrátou milosti posvěcující. V tom je největší nebezpečí lehkých hříchů. Není proto správné říkat o lehkém hříchu: „Vždyť je to jen lehký hřích!“ Písmo svaté hovoří velmi výstražně: „Kdo za nic nepokládá maličkosti, pomalu hyne.“ (Přísl. 19, 1)

Které jsou hříchy do nebe volající? - Jsou to hříchy, o kterých říká Písmo svaté, že volají do nebe o pomstu, to je, že přímo vyzývají Boha, aby takového hříšníka potrestal. Hříchy do nebe volající jsou:

1. Úmyslná vražda.
2. Sodomský hřích. Je to hřích proti 6. Božímu přikázání, kterého se dopouštěli v městě Sodomě.
3. Zadržování nebo zkracování mzdy dělníkům.

Které jsou hříchy proti Duchu Svatému? - Jsou to hříchy, které zcela zvláštním způsobem odporují milosti Ducha Svatého, a proto obyčejně zamezují obrácení hříšníka. Hříchy proti Duchu Svatému jsou:

1. Hřešit úmyslně na milosrdenství Boží (například lidé před potopou).
2. Zoufat nad milosrdenstvím Božím (například Jidáš).
3. Odpírat poznané křesťanské pravdě (například Židé za času Pána Ježíše).
4. Nepřát a závidět bližnímu milosti Boží (například Kain).
5. Mít zatvrzelé srdce k spasitelnému napomínání (například farao).
6. Setrvat tvrdošíjně v nekajícínosti až do smrti (například lotr po levici Pána Ježíše na Kalvárii).

Které jsou cizí hříchy? - Jsou to hříchy, na kterých je účasten ještě někdo jiný. Cizího hříchu se dopouští:

1. Kdo jinému ke hříchu radí.
2. Kdo jinému hřích přikazuje.

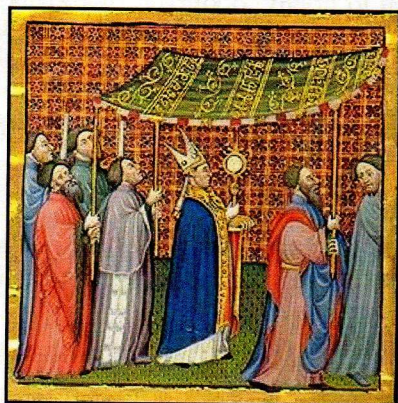
3. Kdo ke hříchu jiného svoluje.
4. Kdo jiného ke hříchu navádí.
5. Kdo hřích jiného vychvaluje.
6. Kdo ke hříchu jiného mlčí.
7. Kdo hřích jiného netrestá, ač je k tomu povinen.
8. Kdo bere podíl na hříchu jiného.
9. Kdo hřích jiného hájí.

*

Vypravuje se, že svatá Blanka říkala svému synu Ludvíkovi, pozdějšímu francouzskému králi: „Synu můj, víš, jak tě miluji. A přece, raději bych tě viděla mrtvého, než abych slyšela, že ses dopustil těžkého hříchu.“ Tato slova si vzal Ludvík opravdu k srdci, věrně sloužil Bohu i vlasti a stal se svatým. I ty vždy pamatuj: Raději zemřít, než těžce zhřešit! A kdybys byl snad tak nešťasten, že bys přece upadl do těžkého hříchu, ihned vzbud' dokonalou lítost nad tímto hříchem, co nejdříve jdi ke svaté zpovědi a v budoucnosti buď opatrnější. I tobě platí napomenutí, které dal Tobáš svému synu: „Po všechny dny svého života měj na paměti Boha a varuj se, abys nikdy nesvolil ke hříchu a nezanedbal přikázání Hospodina, našeho Boha...“ (Tob. 4, 6)

Slavnost Božího Těla

Příští týden bude slavnost Božího Těla, budeme zase konat průvod s Nejsvětější Svátostí po obvyklých místech. Prosím věřící, aby připravili důstojné oltáře pro našeho Pána v Nejsvětější Svátosti.

Při oslavách Božího Těla je nejdůležitější, abychom Nejsvětější Svátost sami přijali při mši svaté a to zbožně a bez hříchů. Nabízím proto přede mší svatou příležitost ke svaté zpovědi. K této zpovědi by měli přistoupit především ti, kteří již dlouhou dobu u sv. zpovědi nebyli nebo ti, kteří dlouhou dobu zatajují těžký hřích. Věřící, kteří pravidelně ke zpovědi chodí, nemusí ke zpovědi, ale ať nechají prostor těm, kteří to nejvíce potřebují.

Budou-li při oslavách Božího těla přítomny družičky, je velmi důležité, aby i ony šly ke sv. přijímání. Nemůžeme si myslet, že Boha oslníme vnější krásou, když uvnitř po něm netoužíme. Taktéž ministranti a ti, kteří ponесou baldachýn nebo budou slavnost připravovat, zdobit oltáře apod., ať přistoupí ke stolu Páně při mši svaté dokonale připraveni.

Oltář se vyzdobí květinami co nejskvostněji. V kostele se rozestaví břízky, také boční oltáře mohou být vyzdobeny. V případě, že bude pršet, adorace mohou probíhat u bočních oltářů. Mše svatá bude s kouřem kadidla zejména při pozdvihování, při kterém může také dechová hudba zahrát jemnou famfáru. Je

nutné, aby při mši svaté byl dostatek ministrantů, kteří by zkušeně obsluhovali kadidlo. Po modlitbě po přijímání začneme zpívat eucharistickou píseň (vezměte si všichni Kancionály), bude vystavena Nejsvětější Svátost a po modlitbě vyjdeme průvodem z kostela. V procesí půjde nejprve ten, kdo ponese kříž, za ním děti, které mohou rozhazovat okvětní lístky, pak jdou korouhve, ministranti se zvonky, svícemi a kadidlem, dále čtyři muži nesou baldachýn, pod nímž jde kněz s monstrancí, za ním následují zpěváci, dechová hudba a ostatní lid. V průvodu zpívejte a věnujte pozornost tomu, co se koná.

Oltáře musí být alespoň následovné: postačí pevný stůl, na kterém je čistý bílý ubrus a svíce, které nezhasnou. Dále může být vkusně ozdoben. Při příchodu k 1. oltáři na něj kněz položí Nejsvětější Svátost a všichni věřící si kleknou (staré osoby mohou zůstat stát). Po modlitbách kněz žehná monstrancí věřícím a ti dělají znamení kříže. Hned potom se jde k dalšímu oltáři. Po příchodu do kostela zazpíváme Te Deum.

I n f o r m a c e

- ❖ V sobotu 25. června bude v Hustopečích v 19:00 zpovídání dětí, které půjdou 26. června po prvé ke svatému přijímání. Ke sv. zpovědi mohou přijít i jejich rodiče.
 - ❖ Tento týden budu dětem kontrolovat nasbírané nedělní obrázky. Děti, přineste si do náboženství sešitky s obrázky nebo mi je přineste ukázat do kostela.
 - ❖ Měsíční sbírka vynesla v Hustopečích 10 617,- Kč, ve Špičkách 2 380,- Kč, v Černotíně 4 694,- Kč a v Bělotíně 2 936,- Kč.
 - ❖ V sobotu 2. 7. 2011 budou mít v Hustopečích církevní sňatek pan Petr Sedláček z Hustopeče a slečna Alena Mouleová z Valašského Meziříčí.
 - ❖ Děti, které chtějí jet letos na tábor, ať vytvoří svou přihlášku. Ještě je pár míst volných, tak až se rychle přihlásí. Každá přihláška musí obsahovat: Jméno, rodné číslo, bydliště, tel. č. na rodiče, alergie, léky, důležitá upozornění a podpis rodičů. Také nezapomeňte uvést, že tábor se bude konat v termínu 1. 8. – 7. 8. 2011 v kempu v Budišově nad Budišovkou. Cena bude podobná jako minulý rok.
 - ❖ I letos hodlají kněží děkanátu vydat děkanátní stolní kalendář na rok 2012. Prosím, máte-li pěkné fotografie kostelů nebo farních akcí nejlépe z období zimy, dejte mi je prosím k dispozici do poloviny týdne. Kdo byste měli o tento kalendář zájem, napište se na list v kostele. Cena bude podobná jako v loni.
 - ❖ Milí farníci, už dvě zimy topím na faře dřevem. Tím šetřím farnosti nemalé peníze, neboť provoz fary není přece záležitost jenom faráře, ale celé farnosti. Abych i nadále mohl tímto způsobem otápět velkou farní budovu, prosím ty, kteří mají kontakty, aby na faru zajistili za přiměřenou cenu palivové dřevo. Hasiči z Vysoké se mi minulý rok nabídli, že by mi ho pomohli naštipat.
-

POŘAD BOHOSLUŽEB 19. 6. – 22. 6. 2011:

Den	Liturgická oslava	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Neděle 19. 6.	NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE	Hustopeče	8:00	za P. Josefa Kropáče k 25. výročí úmrtí a všechny kněze zde působící
		Černotín	9:30	za děti jdoucí k 1. sv. přijímání
		Bělotín	11:00	za ž a + r Tedlovu, Heinzovu a staříčky Kleiberovy
Pondělí 20. 6.		Hustopeče	18:00	za Karla Vaculu, mžku a ž a + r 2 str
Středa 22. 6.		Černotín	17:00	za + Stanislava Grygara, ž a + r
		Špičky	18:00	za Petra a Marii Židkovy, ž r a DO
Čtvrtek 23. 6.		Bělotín	18:00	za Jarmilu Proklovou, rod a ostatní příbuzné
Pátek 24. 6.	NAROZENÍ SVATÉHO JANA KŘTITELE slavnost	Hustopeče	18:00	na poděkování PB, PM a nebeským patronům za přijatá dobrodiní
Sobota 25. 6.		Špičky BOŽÍ TĚLO	16:00	za farníky
		Černotín BOŽÍ TĚLO	18:00	za syna, rodiče, ž r a DO
Neděle 26. 6.	TĚLA A KRVE PÁNĚ	Hustopeče BOŽÍ TĚLO	8:00	za děti jdoucí k 1. sv. přijímání
		Bělotín BOŽÍ TĚLO	11:00	za + Ludmilu Spáčilovou, mžl, 2 syny a ž r

Telefon na faru: **581 626 040**